

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců a Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D., a Mgr. Filipa Skřivana v právní věci

žalobce: **SILMET Příbram a.s.**
sídlem Příbram III 168
zastoupený Mgr. Jiřím Kokešem, advokátem
sídlem Na Flusárně 168, Příbram III

proti
žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**
sídlem Žižkova 57, Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12.12.2017, č.j. KUJI 91370/2017 ODSH 1352/2017-Pr/Odv,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Kraje Vysočina ze dne 12.12.2017, č.j. KUJI 91370/2017 ODSH 1352/2017-Pr/Odv, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení.

- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení k rukám Mgr. Jiřího Kokeše, advokáta, sídlem Na Flusárně 168, Příbram, ve výši 24 456 Kč ve lhůtě třiceti dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

I. Shrnutí podstaty věci

1. Žalobce podal ke zdejšímu soudu žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12.12.2017, č.j. KUJI 91370/2017 ODSH 1352/2017-Pr/Odv, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno prvostupňové rozhodnutí Městského úřadu Velké Meziříčí ze dne 2.11.2017, č.j. DOP/37969/2017-juran/5701/2017, kterým byla žalobci uložena pokuta ve výši 18 000 Kč za spáchání přestupku podle § 42b odst. 1 písm. s) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, tím, že žalobce provozoval vozidlo, které při vysokorychlostním vážení překročilo hodnoty stanovené vyhláškou č. 341/2014 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích (dále jen „vyhláška č. 341/2014 Sb.“).

II. Shrnutí procesního postoje žalobce

2. Žalobce namítá, že byly dány liberační důvody, a proto není za přestupek odpovědný. Z dokladu DNL E610818 podle žalobce vyplývá, že cisterna nebyla naplněna tak, aby mohlo dojít k přetížení jakékoli nápravy; nadto část nákladu byla odčerpána ve Velkém Meziříčí, což prokazuje žalobcem doložená výdejka. Po odčerpání části nákladu byla celková hmotnost pohonných hmot 22 712 kg a je zjevné, že nemohlo dojít k přetížení jakékoli nápravy. Žalobce dále namítá, že pohonné hmoty jsou z cisterny odčerpávány zezadu a jsou postupně vypouštěny jednotlivé části cisterny; žalobce či řidič vozidla není schopen ovlivnit rovnoměrné zatížení jednotlivých náprav vozidla, jelikož při brždění kupříkladu dojde k přesunutí větší části nákladu na přední nápravu. Při přepravě tekutých materiálů (tu pohonných hmot) vlivem dynamického zatížení může dojít k nízkému přetížení některé z náprav i při dodržení celkové váhy vozidla. Zamezení pohybu tekoucích materiálů podle žalobce není možné. Žalobce se pohybu materiálu v cisterně snaží zabránovat instalací plechů oddělujících jednotlivé části cisterny a školí své zaměstnance v oblasti povinností a hmotnostních limitů dle vyhlášky č. 341/2014 Sb. Žalobce tedy namítá, že učinil všechna dostupná opatření, aby k porušení právních předpisů nedošlo, a byl tak naplněn liberační důvod; uplatnění absolutní odpovědnosti by bylo nespravedlivé. Žalovaný i prvostupňový správní orgán porušili zásadu legitimního očekávání dle § 2 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), jestliže žalobci uložili pokutu, ačkoli žalobce realizoval všechna dostupná opatření k zabránění přetížení náprav cisterny. V replice pak žalobce dodal, že výklad zastávaný žalovaným je čistě formalistický, a odkázal na rozhodnutí prvostupňového správního orgánu ze dne 26.6.2018, č.j. DOP/60491/2018-troja/13893/2018, ze kterého má vyplývat, že správní orgány pohyb kapaliny v cisterně při vážení zohledňují.

3. Žalobce tedy z uvedených důvodů navrhuje napadené rozhodnutí zrušit, eventuálně uloženou pokutu moderovat. Na tomto procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Shrnutí procesního postoje žalovaného

4. Žalovaný setrvává na závěrech, na nichž je vystavěno napadené rozhodnutí. Z podkladů ve správním spisu podle žalovaného vyplývá, že hmotnost vozidla žalobce a hmotnost nápravy č. 2 vozidla překročily limity stanovené vyhláškou č. 341/2014 Sb. Umístění překážek proti pohybu přepravovaného materiálu v cisterně nelze podle žalovaného považovat za polehčující okolnost, neboť hmotnost vozidla (nápravy vozidla) překročila stanovené hodnoty o více než jednu tunu. Zákon o pozemních komunikacích podle žalovaného nestanoví výjimku pro vozidla převážející kapalný či sypký náklad a bylo zcela na žalobci, aby zajistil, že nedojde k překročení hmotnostních limitů. Vážení bylo provedeno prostřednictvím ověřeného měřidla a byla zohledněna odchylka měření.
5. Žalovaný navrhuje, aby žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta, a na tomto procesním postoji rovněž setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

IV. Posouzení věci

6. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
7. Zdejší soud přezkoumával napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
8. Zdejší soud rozsudkem č.j. 62 A 21/2018-47 ze dne 4.10.2019 žalobu zamítl. Soud vycházel mimo jiné z toho, že okamžitá hmotnost jízdní soupravy (po odpočtu odchylky) a jednotlivých náprav byla zjištěna správně. Jedním z nosných důvodů pro závěr soudu o správnosti údajů získaných vysokorychlostním vážením byla přítomnost potvrzení Českého metrologického institutu o ověření váhy pro kontrolní vysokorychlostní vážení silničních vozidel ve správním spisu. Rozsudkem Nejvyššího správního soudu č.j. 2 As 299/2019-30 ze dne 24.3.2021 však byl původní rozsudek zdejšího soudu č.j. 62 A 21/2018-47 ze dne 4.10.2019 zrušen, neboť po vydání zrušeného rozsudku vyvstaly pochybnosti o způsobilosti váhy pro vysokorychlostní kontrolní vážení silničních vozidel za pohybu provozované na silnici II/602, na km 51,4 u Velkého Meziříčí, kterou byla zjišťována hmotnost vozidla (jízdní soupravy) žalobce a jednotlivých náprav v nyní posuzované věci. Zdejší soud tak na základě závazného právního názoru Nejvyššího správního soudu na jednání přistoupil k doplnění správními orgány provedeného „... *dokazování směrem ke zjištění, zda váha pro vysokorychlostní měření hmotnosti vozidel užitá v posuzované věci byla v době provedeného měření ověřena také pro vážení vozidel přepravující náklad, jehož těžiště může za pohybu měnit svou polohu. Bude-li zjištěno, že tomu tak nebylo, bude vycházet z toho, že výstup z provedených měření (vážní lístek) nelze považovat za průkazný...*“ (bod. 25 rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 2 As 299/2019-30 ze dne 24.3.2021).

9. Podle § 42b odst. 1 písm. s) zákona o pozemních komunikacích se provozovatel vozidla dopustí přestupku tím, že provozuje vozidlo, jehož hmotnost převyšuje hodnoty stanovené podle zvláštního právního předpisu. Největší povolené hmotnosti silničních vozidel a jejich rozdělení na nápravy byly stanoveny v § 37 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 341/2014 Sb. pro jednotlivou hnací nápravu (11,50 t) a v § 37 odst. 1 písm. b) tamtéž pro vozidlo se dvěma nápravami (18 t). Správním spisem prochází „Vážní lístek z vysokorychlostního kontrolního vážení“, evidenční číslo 6219617, ze kterého plyne, že dne 25.9.2017 bylo provedeno vysokorychlostní kontrolní vážení vozidla (včetně přípojného vozidla) žalobce. Z vážního lístku dále plyne, že okamžitá hmotnost připadající na nápravu č. 2 (12 864 kg) po odečtu odchylky o 1 364 kg (tedy o 11,86 %) přesáhla nejvyšší povolenou hmotnost na nápravu (11 500 kg) dle vyhlášky č. 341/2014 Sb. a dále že okamžitá hmotnost vozidla žalobce (19 539 kg) po odečtu odchylky o 1 539 kg (tedy o 8,55 %) přesáhla nejvyšší povolenou hmotnost vozidla (18 000 kg). Je zjevné, že vážní lístek byl v nyní posuzované věci klíčovým podkladem, na základě kterého správní orgány dospěly k závěru o překročení hmotnostních limitů. Jestliže by zdejší soud zjistil, že váha pro vysokorychlostní vážení nebyla způsobilým měřidlem, nemohlo by napadené rozhodnutí obstát.
10. Správním spisem prochází potvrzení Českého metrologického institutu o ověření stanoveného měřidla ze dne 1.11.2016, podle kterého vysokorychlostní váha na silnici II/602, na km 51,4 u Velkého Meziříčí měla dne 17.10.2016 požadované metrologické vlastnosti. Z vyjádření Českého metrologického institutu ze dne 23.10.2017, na které odkázal Nejvyšší správní soud, a které je známo zdejšímu soudu z úřední činnosti (řízení vedené zdejším soudem pod sp. zn. 29 A 303/2017), plyne, že „...do schvalování příslušných typů měřidel nebyly zahrnuty zkoušky zohledňující jejich možné využití ve funkci stanoveného měřidla i pro vážení vozidel přepravujících břemena, jejichž těžiště může za pohybu měnit svou polohu. Tato informace se dle vyjádření týká i vah pro kontrolní vysokorychlostní vážení silničních vozidel za pohybu instalovaných a provozovaných na komunikaci II/602 u Velkého Meziříčí...“ (rozsudek zdejšího soudu č.j. 29 A 303/2017-48 ze dne 15.10.2019). Toto vyjádření se však vztahovalo k jinému dni měření (vážení), a zdejší soud tak musel postavit najisto, zda i v nyní posuzované věci při vážení jízdní soupravy žalobce dne 25.9.2017 bylo použito měřidla, které nebylo způsobilé k vážení vozidel přepravujících břemena, jejichž těžiště může za pohybu měnit svou polohu. Zatímco institut schvalování typu měřidla (tu váha pro kontrolní vysokorychlostní vážení silničních vozidel CrossWIM výrobce CROSS Zlín, a.s.) ve smyslu § 6 odst. 2 zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii, slouží ke zjištění, zda měřidlo - resp. typ měřidla - bude schopno plnit funkci, pro kterou je určeno; ověřením a kalibrací se potvrzuje, že konkrétní stanovené měřidlo (tu váha pro vysokorychlostní kontrolní vážení silničních vozidel za pohybu provozovaná na silnici II/602, na km 51,4 u Velkého Meziříčí) má požadované metrologické vlastnosti.
11. Podle opatření obecné povahy Českého metrologického institutu účinného ode dne 21.10.2016, č. 011-00P-C010-15, č.j. 0313/009/15Pos., kterým se stanovují metrologické a technické požadavky na stanovená měřidla, včetně metod zkoušení pro schválení typu a pro ověřování stanovených měřidel: „váhy pro kontrolní vysokorychlostní vážení silničních vozidel za pohybu“, je třeba při zkoušení vážení za jízdy v rámci schválení typu

(bod 5.4.2.2) i ověřování stanovených vozidel (bod 7.3 při následném ověření, který odkazuje na bod 5.4.2.2) použít referenční vozidla přepravující břemena, jejichž těžiště může za pohybu vozidla měnit svou polohu („pohyblivý náklad“), jestliže mají být váhy využívány ke stanovení hmotnosti nebo zatížení na jedné nápravě a/nebo skupině náprav vozidel přepravujících obdobný typ břemen (jakými jsou kupříkladu cisterny přepravující kapaliny). Z fotografií, které procházejí správním spisem a jsou přílohou vážního lístku, plyne, že vozidlo žalobce bylo označeno „UN číslem 1202“. Dle přílohy A části 3 kapitoly 3.2.1 Evropské dohody o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí, ve znění sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 21/2017 Sb.m.s., „UN číslu 1202“ odpovídá mimo jiné motorová nafta. To, že vozidlo žalobce přepravovalo motorovou naftu, plyne také z listin předložených žalobcem (kupříkladu z dodacího listu DNL E610818). Není tedy pochyb o tom, že jízdní souprava žalobce přepravovala kapalinu.

12. Z vyjádření Českého metrologického institutu ze dne 26.5.2021, zn. CMI-2743/2021/0311, je patrné, že při schvalování dotčeného typu měřidla (váhy CrossWIM výrobce CROSS Zlín, a.s.) ani při ověření váhy pro vysokorychlostní kontrolní vážení silničních vozidel za pohybu provozované na silnici II/602, na km 51,4 u Velkého Meziříčí nebyla použita referenční vozidla přepravující břemena, jejichž těžiště může za pohybu vozidla měnit svou polohu. Váha, které bylo použito v nyní posuzované věci dne 25.9.2017 při vysokorychlostním vážení, tak nebyla způsobilá k vážení vozidel, souprav, či jednotlivých náprav, při přepravě kapalin. Jestliže žalobce přepravoval motorovou naftu (kapalinu – pohyblivý náklad), pak je zřejmé, že vážní lístek nebyl způsobilým podkladem, na základě kterého mohl prvostupňový správní orgán uložit žalobci pokutu za spáchání přestupku podle § 42b odst. 1 písm. s) zákona o pozemních komunikacích.
13. S ohledem na výše uvedené tak zdejší soud napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). Osud prvostupňového rozhodnutí nechť je odvislý od postupu žalovaného v dalším řízení, v němž je žalovaný vázán právním názorem zdejšího soudu vysloveným v tomto rozhodnutí (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

V. Náklady řízení

14. O nákladech účastníků řízení před zdejším i kasačním soudem soud rozhodl jediným výrokem podle § 60 odst. 1 s.ř.s. věty první s.ř.s. ve spojení s § 110 odst. 3 s.ř.s.
15. Žalovaný ve věci nebyl úspěšný, proto právo na náhradu nákladů řízení nemá. Žalobce byl ve věci celkově úspěšný, a proto mu náleží právo na náhradu nákladů řízení jak před zdejším, tak kasačním soudem. Z obsahu soudního spisu vyplývá, že žalobci vznikly náklady za zaplacený soudní poplatek za žalobu a za kasační stížnost (3000 Kč + 5000 Kč), dále náklady právního zastoupení za čtyři úkonů právní služby po 3100 Kč (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby, repliky a kasační stížnosti), společně se čtyřmi režijními paušály po 300 Kč, to vše podle § 11 odst. 1 písm. a), d), k), § 12 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, a částce odpovídající výši daně z přidané hodnoty, kterou je zástupce povinen odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., celkem tedy 24 456 Kč. K zaplacení byla neúspěšnému žalovanému stanovena přiměřená lhůta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 17. června 2021

Petr Šebek v.r.
předseda senátu